

عنوان مقاله:

اثر سیلیکون و کود زیستی نیتروکارا بر پارامترهای مورفوفیزیولوژیک گندم تحت رژیم های مختلف آبیاری

محل انتشار:

فصلنامه اکو فیزیولوژی گیاهی، دوره 13، شماره 44 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهرداد عرب اول - گروه کشاورزی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران

حمیدرضا گنجعلی - گروه آموزشی زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه اثر محلول پاشی سیلیکون و کود زیستی نیتروکارا بر برخی صفات مورفوفیزیولوژیک گندم تحت رژیم های مختلف آبیاری، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل، طی دو سال زراعی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زابل اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل تنش رطوبتی (آبیاری پس از تخلیه رطوبتی ۵۰، ۷۵ و ۹۰ درصد ظرفیت مزرعه) در کرت های اصلی و محلول پاشی سیلیکون در سه سطح صفر، ۱ و ۵/۱ میلی مولار و کود زیستی نیتروکارا در دو سطح تلقیح و عدم تلقیح در کرت های فرعی بودند. نتایج آزمایش نشان داد عدم تلقیح بذور با نیتروکارا تحت رژیم آبیاری ۵۰ درصد و تلقیح بذور تحت رژیم آبیاری ۷۵ درصد در سال دوم اجرای آزمایش، منجر به تولید بیشترین عملکرد دانه به ترتیب با میانگین ۵/۱۹۰۱ و ۳/۱۸۹۲ گرم در مترمربع گردید. بیشترین بیوماس کل مربوط به تلقیح بذور با نیتروکارا به همراه استفاده از ۱ میلی مولار سیلیکون در سال دوم آزمایش تحت رژیم آبیاری ۵۰ درصد تخلیه رطوبتی (۳/۸۷۹۳ گرم در مترمربع) بود. به طور کلی، تحت شرایط کم آبیاری، استفاده از کود زیستی نیتروکارا و محلول پاشی سیلیکون منجر به بهبود پارامترهای فیزیولوژیکی و افزایش شاخص های رشدی و عملکردی گندم در شرایط اقلیمی سیستان گردید.

کلمات کلیدی:

بیوماس، تنش خشکی، شاخص کلروفیل، فلورسانس کلروفیل، وزن هزار دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608361>

